

Scoop

Komiek Hans Liberg trekt met knotsgekke nieuwe show Attacca naar Gent

“Ik ben nog steeds zenuwachtig”

De Cabaretten in het Capitole in Gent is een komisch drieluik. Wouter Deprez (3/5), Guga Baúl (7/5) en de Nederlandse komiek Hans Liberg (10/5) leggen er elk op hun beurt een avond het publiek lam (van het lachen).

In de wonderere wereld van het cabaret en de comedy is Hans Liberg de hofleverancier van de glimlach. Al jarenlang toert hij met zijn muzikale shows door binnen- en buitenland. Zijn teksten vertaalt hij moeiteloos naar het Duits, Engels of Frans. “Gelukkig bestaan mijn shows voor de helft uit muziek, die ik niet hoeft te vertalen”, lacht de Nederlander. “Met Attacca blijf ik voorlopig wel in Nederland en Vlaanderen hangen. Volgend seizoen trek ik dan naar Oostenrijk en Duitsland. Tenzij ik halverwege met pensioen ga ... (lacht)”

steeds heerlijk om te spelen. De try-outfase is alweer eventjes achter de rug en de show staat er nu echt zoals ik het wil. Vergelijk zo'n nieuwe voorstelling met een nieuw kostuum. Dat voelt nooit meteen goed, maar moet her en der vermeld worden tot het perfect zit. En dat duurt een tijd. Eerst heb je een doos vol losse flodders – ik wilde per se iets met campingmuziek, bruiloftsmuziek, een alpenhoorn erbij – die pas in een latere fase uitgroeien tot een echte show. En afgaande op de reacties van het publiek, mag de voorstelling er best zijn.

Trek je nog steeds overal volle zalen?

De meeste zalen zitten goed vol, maar het is niet meer zo vanzelfsprekend als vroeger. Ook in het theater merk je de financiële crisis. Mensen wachten gewoonweg veel langer met kaarten bestellen en er zijn veel meer affiches nodig om hen te overtuigen. Maar ik mag eigenlijk niet klagen.

Ook niet over de bijzonder drukke agenda? Vind je het nog aangenaam om vrijwel elke dag de auto in te stappen en door de Lage Landen te toeren?

Het toeren valt me eigenlijk niet zo zwaar. Reizen doen we met een comfortabele bus waarin ik kan slapen als dat nodig is. Wel zwaar is de mentale inspanning voor een show. Dertig jaar geleden was ik vóór de show al zenuwachtig, en nu ben ik dat nog steeds. Jacques Brel noemde dat ‘doodsangst’. Iedereen die een podium op moet, staat het moment ervoor te bibberen in de coulissen. Op

zo'n momenten vraag ik me wel eens af waarom ik het allemaal doe. Maar dat gevoel verdwijnt dan ook weer snel. Eens op het podium besef ik weer hoe fantastisch dit beroep is.

In Attacca passeren heel wat muziekinstrumenten de revue, waaronder een gigantische alpenhoorn en een kindergitaar. Ligt de sleutel tot het succes in die knotsgekke muzikaliteit?

Voor een groot stuk wel. Muziek speelt natuurlijk een enorm belangrijke rol in mijn voorstellingen. Maar ik speel ook vaak in op de actualiteit. En daar houden de mensen ook wel van, denk ik. Zo wilde ik graag bruiloftsmuziek in de show en dan plots komt het homohuwelijk vaak in het nieuws, dankzij onder meer Poetin. Daar kan je wel wat mee als cabaretier. Je moet goede voelsprietten hebben om te weten wat er leeft in de maatschappij.

Je hebt al heel wat comedyprizen gewonnen in je carrière. De dag na de voorstelling in Gent mag je nog de Duitse Kabarettpreis in ontvangst nemen. Doet dat je nog iets? Ik heb inderdaad veel prijzen gekregen voor mijn werk, maar je mag niet vergeten dat er nog veel meer prijzen zijn die ik nooit heb gewonnen (lacht). Er zijn heel veel mensen die een hekel aan me hebben of die me helemaal niet leuk vinden. En zo hoort het ook!

(SB/foto Thomas Mayer)

Tickets voor de Cabaretten via www.capitolegent.be

Met pensioen? Bevalt het toeren niet meer?

Toch wel, ik vind het nog

Hans Liberg: “Je moet als cabaretier goede voelsprietten hebben om te weten wat er leeft.”

